

ΓΝΩΣΤΑ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΑ

Γράφει ο Αντώνης Αμπατζής → ampandonis@gmail.com

Η ΝΕΟΤΕΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ (ΠΟΥ ΔΕΝ ΔΙΔΑΣΚΕΤΑΙ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΜΑΣ)

11 Αυγούστου 1996...

Επτά χιλιάδες μοτοσικλετιστές πραγματοποιούν αντικατοχική πορεία προς την Κερύνεια. Στη γραμμή αντιπαράταξης το κατοχικό καθεστώς ενισχύει τα μέτρα του, δίνοντας εντολές για πυρ εναντίον όσων επιχειρήσουν να περάσουν στα κατεχόμενα. Οι μοτοσικλετιστές τονίζουν ότι η πορεία τους είναι ειρηνική, την ώρα που ο τότε Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας Γλαύκος Κληρίδης συναντάται με τον Πρόεδρο και το Συμβούλιο της Ομοσπονδίας των Μοτοσικλετιστών. Η απόφαση που λαμβάνεται, είναι η ματαίωση της πορείας. Τότε ξεσπούν τα πρώτα επεισόδια στην περιοχή του ΣΟΠΑΖ στη Λευκωσία. Οι διαδηλωτές περνούν εντός της νεκρής ζώνης και οι κατοχικές δυνάμεις βάζουν φωτιά για να τους κρατήσουν σε απόσταση. Στη συνέχεια, η κατάσταση τίθεται εκτός ελέγχου στο οδόφραγμα της Δερύνειας. Μοτοσικλετιστές και διαδηλωτές συγκρούονται με ένοπλους στρατιώτες του κατοχικού καθεστώτος και μέλη της τρομοκρατικής οργάνωσης «Γκρίζοι Λύκοι». Ανάμεσα στους μοτοσικλετιστές, ο νεαρός Τάσος Ισαάκ που στην προσπάθειά του να βοηθήσει έναν Ελληνοκύπριο που δεχόταν άγρια επίθεση, έπεσε στο έδαφος.

Το εξαγριωμένο πλήθος περικύκλωσε το 24χρονο παλλικάρι και άρχισε να τον χτυπά ανελέητα με ξύλα, ρόπαλα, πέτρες και ό,τι άλλο έβρισκαν μπροστά τους. Ο νεαρός Τάσος αφήνει την τελευταία του πνοή δίπλα στο συρματοπλέγμα της ντροπής και το όνομα του γράφεται στον μακρύ κατάλογο των πρώων και πρωομαρτύρων της κυπριακής τραγωδίας. Σύμφωνα πάντως με την έκθεση του ΟΗΕ, ο Τάσος Ισαάκ ξεψύχησε σε «ουδέτερο» έδαφος, 95 μέτρα από την ελληνοκυπριακή πλευρά και 32 από την τουρκοκυπριακή.

Η σορός του Τάσου Ισαάκ μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο Αμμοχώστου, ενώ ο τραγικός επίλογος γράφτηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου στη γενέτειρά του Παραλίμνι, τρεις ημέρες μετά τη θυσία του. Μια λαοθάλασσα μαυροφορεμένων μοτοσικλετιστών, συγγενών και φίλων του Τάσου, μετέτρεψε την κηδεία του σε δυναμική εκδήλωση κατά της τουρκικής κατοχής και διατράνωσε τη συμπάραση της, στην σχεδόν οκτώ μηνών έγκυο σύζυγο του Τάσου. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έκρινε στις 24 Ιουνίου 2008, ένοχη την Τουρκία για την άνομη δολοφονία του Τάσου Ισαάκ. Η θυσία του Τάσου Ισαάκ προκάλεσε ριπή συγκίνησης αλλά και οργής στον απανταχού Ελληνοισμό. Η τότε ελληνική κυβέρνηση αποφάσισε να γίνει ανάδοχη της αγέννητης ακόμη κόρης του Τάσου Ισαάκ, που ήρθε στον κόσμο σχεδόν ένα μήνα μετά τον μαρτυρικό θάνατο του πατέρα της. Εκπροσωπώντας το έθνος, ο τότε υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας Θεόδωρος Πάγκαλος έγινε νονός του παιδιού, που πήρε το όνομα Αναστασία, στη μνήμη του πατέρα της. Ο ηρωικός θάνατος του Τάσου Ισαάκ, που δεν πρόλαβε να γνωρίσει την μοναχοκόρη του ενέπνευσε τη γνωστή ερμηνεύτρια Χάρης Αλεξίου που έγραψε και τραγούδησε για το «Χελιδονάκι», ειδικά αφιερωμένο στην μικρή Αναστασία.

Τρεις ημέρες αργότερα δολοφονήθηκε ο Σολωμός Σολωμού από τις κατοχικές δυνάμεις της Κύπρου

Η δολοφονία του Τάσου Ισαάκ 11 Αυγούστου 1996

και η 14η Αυγούστου έχει μείνει στην ιστορία ως «δεύτερη εισβολή του Απίλα». Ήταν η κηδεία του ξαδέλφου του, Τάσου Ισαάκ, όταν ομάδα Ελληνοκυπρίων διαδηλωτών κατευθύνθηκε προς το οδόφραγμα της Δερύνειας, για να εναποθέσει λουλούδια και στεφάνια στον τόπο του εγκλήματος. Η συναισθηματική φόρτιση που υπήρχε και η επανεμφάνιση των Γκρίζων Λύκων ήταν αρκετές για να μετατρέψουν το σημείο σε νέο πεδίο μάχης. Επεισόδια και πετροβολισμοί προκλήθηκαν στο σημείο, ενώ ο 26χρονος Σολωμός Σολωμού κατάφερε να ξεφύγει από τους Κυανόκρανους του ΟΗΕ και μπήκε στην Νεκρή Ζώνη. Οι διαδηλωτές πίσω του του φώναζαν όμως εκείνος κινήθηκε προς τον ιστό της τουρκικής σημαίας, αποφασισμένος να την κατεβάσει.

Ήταν σκαρφαλωμένος πάνω στο κοντάρι όταν οι Τούρκοι ελεύθεροι σκοπευτές τον πυροβόλησαν εν ψυχρώ από το απέναντι φυλάκιο. Η εικόνα του, με το τοιγάρο στο στόμα, να πέφτει στο έδαφος χάρκιπε στις μνήμες όλων. Η σφαίρα τον είχε πετύχει στο λαιμό και ο θάνατός του ήταν ακαριαίος. Οι Τούρκοι συνέχισαν να πυροβολούν προς το μέρος των διαδηλωτών, προκαλώντας τραυματισμούς στους ίδιους και σε κυανόκρανους. Η κηδεία έγινε παρουσία πλήθους κόσμου, στις 16 Αυγούστου του 1996, στο Παραλίμνι, ενώ μνημόσυνα στη μνήμη του ίδιου και του Τάσου Ισαάκ, γίνονται κάθε χρόνο, με το ίδιο πλήθος να ακολουθεί και να αυξάνεται. Σήμερα, 22 χρόνια μετά, δεν έχει γίνει καμία σύλληψη. Μάλιστα, ο Κενάν Ακίν, ο άνθρωπος που φαίνεται να πυροβολεί τον Σολωμού, εξακολουθεί να είναι παράγοντας της πολιτικής ζωής και εμφανίζεται σε δημόσιες εκδηλώσεις τόσο δίπλα στον Μουσταφά Ακιντζί, όσο και δίπλα στον Ταγίπ Ερντογάν. Μάλιστα θέση στην «Βουλή» της παράνομης «Τουρκικής Δημοκρατίας Βορείου Κύπρου» εξασφάλισε ο Ερχάν Αρικλί, πρόεδρος του κόμματος των εποίκων «Αναγέννηση» και ένας από τους καταζητούμενους για τη δολοφονία του Τάσου Ισαάκ, το καλοκαίρι του 1996. Ο Ερχάν Αρικλί καταζητείται όχι μόνο από τις κυπριακές αρχές, αλλά και από την Ιντερπόλ. Ο Αρικλί, εξελέγη στην Αμμόχωστο και είναι ανάμεσα στους 21 νέους «βουλευτές». Παρά το γεγονός ότι είχαν εκδοθεί συνολικά 11 εντάλματα σύλληψης για τους δολοφόνους των Ισαάκ και Σολωμού, αυτοί κυκλοφορούν μέχρι σήμερα ελεύθεροι, καθώς η Τουρκία και κάποια κράτη «δορυφόροι» της, αρνούνται να εκτελέσουν

τα εντάλματα. Ο Αρικλί είχε συλληφθεί το 2012 στο Κιργιστάν, από το οποίο η Κύπρος ζήτησε άμεσα την έκδοσή του, χωρίς ωστόσο αυτό να γίνει κατορθωτό. Εκτοτε αφέθηκε ελεύθερος και επέστρεψε στα κατεχόμενα.

Ανανδρίας συνέχεια.....

Ο Τάσος Ισαάκ και ο Σολωμός Σολωμού δεν ήταν τα μοναδικά θύματα της 32χρονης τουρκικής κατοχής της Κύπρου. Στις 13 Οκτωβρίου 1996 δολοφονήθηκε εν ψυχρώ από Τούρκο στρατιώτη ο Πέτρος Κακκουλής, ο οποίος μάζευε σαλιγκάρια στη νεκρή ζώνη στη περιοχή Άκνας. Οι Τούρκοι ισχυρίστηκαν ότι προσπάθησε να διεισδύσει στα κατεχόμενα.... κρατώντας μια σακούλα με σαλιγκάρια.

Των τριών δολοφονιών του 1996 είχαν προηγηθεί επτά δολοφονίες ελληνοκυπρίων στρατιωτών που υπηρετούσαν σε φυλάκια στη πράσινη γραμμή.

Στις 9 Απριλίου 1976 δολοφονήθηκε στο φυλάκιο του Αγίου Κασσιανού ο 18χρονος στρατιώτης Μιχάλης Σοφοκλέους, ο οποίος μπήκε στη νεκρή ζώνη για να δώσει τοιγάρο στον Τούρκο σκοπό που ήταν απέναντί του.

Στις 21 Σεπτεμβρίου 1982 πυροβολήθηκε εν ψυχρώ χωρίς αιτία ο στρατιώτης Χρήστος Γεωργίου ενώ βρισκόταν στη σκοπιά του στην περιοχή Καϊμακλίου. Αναίτια δολοφονήθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 1983 και ο στρατιώτης Τρύφωνας Τρύφωνος στη σκοπιά του στην περιοχή Αγίου Κασσιανού.

Στις 28 Μαΐου 1988 ένας τούρκος Λοχίας μπήκε σε σπύι ελληνοκυπρίων στις ελεύθερες περιοχές στο χωριό Αθναίνου. Ο στρατιώτης Χαράλαμπος Χαράλαμπος πήγε να βοηθήσει την ελληνοκυπριακή οικογένεια και πυροβολήθηκε.

Στις 31 Ιουλίου 1988 ο Λοχίας Ευαγόρας Ευαγόρου δολοφονήθηκε από Τούρκο στρατιώτη στο φυλάκιο του Αγίου Κασσιανού, όταν μπήκε στη νεκρή ζώνη για να δώσει σε Τούρκο σκοπό ένα μικρό ραδιόφωνο.

Στις 8 Απριλίου 1993 δολοφονήθηκε ο στρατιώτης Θανάσης Κλεοβούλου την ώρα που έδινε σε Τούρκο σκοπό στην περιοχή Καϊμακλίου ένα μπουκάλι κονιάκ.

Τον Ιούνιο του 1996 στην περιοχή Αγίου Ανδρέα στη Λευκωσία πυροβολήθηκε από Τούρκο σκοπό ο στρατιώτης Στέλιος Παναγιής.

Και να μην ξεχνάμε τους δύο Έλληνες αξιωματικούς που βρίσκονται εδώ και πέντε μήνες φυλακισμένοι στις φυλακές της Ανδριανούπολης χωρίς ακόμα κατηγορία, πόνια στα χέρια των εκάστοτε τούρκων πολιτικών.

Η δολοφονία του Σολωμού Σολωμού 14.08.1996